

عنوان مقاله:

نقش سیاق در اختیار وجوه قراءات

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 10، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

محمدرضا ستوده نیا - استادیار دانشگاه اصفهان

زهرا قاسم نژاد - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

سیاق یکی از قرینه های اساسی فهم واژگان و ترکیب های متن است که مفسران قرآن کریم در فهم مراد آیات به آن توجه داشته اند. دقت در معنای لغوی سیاق که به معنای تتابع، اتصال و انتظام است، نشان می دهد که سیاق کلام تتابع کلمات، جملات و آیات و اتصال و انتظام آن ها برای رساندن معناست؛ به همین دلیل در تفسیرها به این اتصال و انتظام برای بیان معانی کلمات، آیات، جمله ها، تعیین مرجع ضمیر، مکی و مدنی بودن سور و آیات، رد و پذیرش روایت ها و ... توجه شده است. در مسئله قرائت هم که با تفسیر ارتباط مستقیمی دارد، می توان از سیاق برای ترجیح یا اختیار وجهی از وجوه قراءات بهره گرفت. در منابع احتجاج قراءات و گاهی در برخی تفسیرها، ضمن دلایلی که برای تایید یا ترجیح یک وجه از قرائت ذکر شده است، به وضوح نقش بافت و سیاق کلام در اختیار کردن یک وجه از قرائت دیده می شود، بنابراین سیاق و بافت کلام در بسیاری از موارد موید و مرجح یک وجه از قرائت دانسته شده است. نظر به اهمیت موضوع، این مقاله ضمن بیان معنای لغوی و اصطلاحی سیاق و ارائه دیدگاه های مختلف، به بررسی جایگاه و نقش سیاق در اختیار کردن وجهی از وجوه قراءات می پردازد. این اختلاف قرائت می تواند در فعل، اسم و حرف باشد. برای هر یک از این موارد شاهی در متن ذکر می شود.

کلمات کلیدی:

آیات، اختیار، سیاق، قراءات، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864436>

